

Uradni list

Evropske unije

C 274

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

9. oktober 2010

Obvestilo št.

Vsebina

Stran

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2010/C 274/01 Zadnja objava Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* UL C 260, 25.9.2010 1

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2010/C 274/02 Združeni zadevi C-395/08 in C-396/08: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte d'appello di Roma – Italija) – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) proti Tiziani Bruno, Massimu Pettiniju (C-395/08), Danieli Lotti, Clari Matteucci (C-396/08) (Direktiva 97/81/ES — Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom — Enako obravnavanje delavcev, ki delajo s krajšim delovnim časom, in delavcev, ki delajo s polnim delovnim časom — Izračun delovne dobe, zahtevane za pridobitev starostne pokojnine — Izključitev obdobj, ko se delo ni opravljalo — Diskriminacija) 2

SL

Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 274/03	Zadeva C-293/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Innsbruck (Avstrija) 14. junija 2010 – Gebhard Stark proti D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG	2
2010/C 274/04	Zadeva C-312/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesarbeitsgericht Köln (Nemčija) 29. junija 2010 – Dežela Nordrhein-Westfalen proti Melanie Klinz	3
2010/C 274/05	Zadeva C-313/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesarbeitsgericht Köln (Nemčija) 29. junija 2010 – Land Nordrhein-Westfalen proti Sylvii Jansen	4
2010/C 274/06	Zadeva C-323/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 5. julija 2010 – Gebr. Stolle GmbH & Co. KG proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas	5
2010/C 274/07	Zadeva C-324/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 5. julija 2010 – Gebr. Stolle GmbH & Co. KG proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/08	Zadeva C-325/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 6. julija 2010 – Doux Geflügel GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/09	Zadeva C-326/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 6. julija 2010 – Gebr. Stolle GmbH & Co. KG proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/10	Zadeva C-335/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de apel Craiova (Romunija) 6. julija 2010 – Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu proti Claudii Norici Vijulan	7
2010/C 274/11	Zadeva C-336/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de apel Craiova (Romunija) 6. julija 2010 – Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu proti Victorju Vinelu Ijacu	7
2010/C 274/12	Zadeva C-344/10 P: Pritožba, ki jo je Freixenet, SA vložila 8. julija 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 27. aprila 2010 v zadevi T-109/08, Freixenet proti UUNT	8
2010/C 274/13	Zadeva C-345/10 P: Pritožba, ki jo je 8. julija 2010 vložila Freixenet, SA zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 27. aprila 2010 v zadevi T-110/08, Freixenet proti UUNT	9
2010/C 274/14	Zadeva C-351/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 12. julija 2010 – Zollamt Linz Wels	10
2010/C 274/15	Zadeva C-361/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 19. julija 2010 – Scrl Intercommunale Intermosane, ASBL Fédération de l'industrie et du gaz (Synergrid) proti Kraljevini Belgiji	11

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 274/16	Zadeva C-375/10: Tožba, vložena 27. julija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji	11
2010/C 274/17	Zadeva C-377/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Dolj (Romunija) 26. julija 2010 – Adrian Băilă proti Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului Pentru Mediu	12
2010/C 274/18	Zadeva C-381/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Avstrija) 29. julija 2010 – Astrid Preissl KEG	12
2010/C 274/19	Zadeva C-382/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Avstrija) 29. julija 2010 – Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth	13
2010/C 274/20	Zadeva C-383/10: Tožba, vložena 30. julija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji	13
2010/C 274/21	Zadeva C-385/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 30. julija 2010 – Elenca Srl proti Ministero dell'Interno	14
2010/C 274/22	Zadeva C-389/10 P: Pritožba, ki so jo 3. avgusta 2010 vložili KME Germany AG, prej KM Europa Metal AG, KME France SAS, prej Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, prej Europa Metalli SpA zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 19. maja 2010 v zadevi T-25/05: KME Germany AG, prej KM Europa Metal AG, KME France SAS, prej Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, prej Europa Metalli SpA proti Evropski komisiji	15
2010/C 274/23	Zadeva C-390/10: Tožba, vložena 3. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	16
2010/C 274/24	Zadeva C-391/10: Tožba, vložena 3. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji	16
2010/C 274/25	Zadeva C-393/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom 4. avgusta 2010 – Dermot Patrick O'Brien proti Ministry of Justice (prej Department for Constitutional Affairs)	17
2010/C 274/26	Zadeva C-394/10: Tožba, vložena 4. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	17
2010/C 274/27	Zadeva C-395/10: Tožba, vložena 4. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki ...	18
2010/C 274/28	Zadeva C-396/10: Tožba, vložena 4. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	18
2010/C 274/29	Zadeva C-398/10: Tožba, vložena 5. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki	19

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 274/30	Zadeva C-404/10 P: Pritožba, ki jo je 10. avgusta 2010 Evropska komisija vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 9. junija 2010 v zadevi T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS proti Komisiji	19
2010/C 274/31	Zadeva C-407/10: Tožba, vložena 16. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji ...	20
2010/C 274/32	Zadeva C-408/10: Tožba, vložena 16. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji ...	20
2010/C 274/33	Zadeva C-409/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 16. avgusta 2010 – Hauptzollamt Hamburg-Hafen proti Afasia Knits Deutschland GmbH	21
2010/C 274/34	Zadeva C-411/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 18. avgusta 2010 – NS proti Secretary of State for the Home Department ...	21
Splošno sodišče		
2010/C 274/35	Zadeva T-386/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 24. avgusta 2010 – Grúas Abril Asistencia proti Komisiji (Ničnostna tožba — Konkurenca — Zavrženje pritožbe — Akt, zoper katerega posamezniki ne morejo vložiti tožbe — Nedopustnost)	23
2010/C 274/36	Zadeva T-261/10 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 29. julija 2010 – Brinkmann proti Nemčiji (Začasna odredba — Očitna nepristojnost)	23
2010/C 274/37	Zadeva T-268/10: Tožba, vložena 10. junija 2010 – PPG in SNF proti ECHA	23
2010/C 274/38	Zadeva T-308/10 P: Pritožba, ki jo je 20. julija 2010 vložila Evropska komisija zoper sodbo, ki jo je 11. maja 2010 razglasilo Sodišče za uslužbenca v zadevi Nanopoulos proti Komisiji, F-30/08	24
2010/C 274/39	Zadeva T-315/10: Tožba, vložena 23. julija 2010 – Groupe Partouche proti Komisiji	25
2010/C 274/40	Zadeva T-316/10: Tožba, vložena 23. julija 2010 – HIM proti Komisiji	25
2010/C 274/41	Zadeva T-324/10: Tožba, vložena 11. avgusta 2010 – Van Parys proti Komisiji	26
2010/C 274/42	Zadeva T-331/10: Tožba, vložena 12. avgusta 2010 – Yoshida Metal Industry proti UUNT – Pi-Design (površina, pokrita s črnimi krogi)	27
2010/C 274/43	Zadeva T-333/10: Tožba, vložena 17. avgusta 2010 – ATC in drugi proti Komisiji	28

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2010/C 274/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 260, 25.9.2010

Prejšnje objave

UL C 246, 11.9.2010

UL C 234, 28.8.2010

UL C 221, 14.8.2010

UL C 209, 31.7.2010

UL C 195, 17.7.2010

UL C 179, 3.7.2010

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte d'appello di Roma – Italija) – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) proti Tiziani Bruno, Massimu Pettiniju (C-395/08), Danieli Lotti, Clari Matteucci (C-396/08)

(Združeni zadevi C-395/08 in C-396/08) ⁽¹⁾

(Direktiva 97/81/ES — Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom — Enako obravnavanje delavcev, ki delajo s krajšim delovnim časom, in delavcev, ki delajo s polnim delovnim časom — Izračun delovne dobe, zahtevane za pridobitev starostne pokojnine — Izključitev obdobj, ko se delo ni opravljalo — Diskriminacija)

(2010/C 274/02)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte d'appello di Roma

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožča stranka: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Tožene stranke: Tiziana Bruno, Massimo Pettini (C-395/08), Daniela Lotti, Clara Matteucci (C-396/08)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Corte d'appello di Roma – Razlaga Direktive Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC – Priloga: okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom (UL L 1, str. 9) – Delavci, zaposleni za krajši delovni čas, ki delajo v vsakem letu po nekaj mesecev in ki so v preostalih mesecih na čakanju –

Neupoštevanje obdobja v katerem niso zaposleni za izračun starostne pokojnine

Izrek

1. Določbo 4 okvirnega sporazuma o delu s krajšim delovnim časom, ki je priložen Direktivi Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC, je treba glede starostne pokojnine razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki za delavce s cikličnim vertikalnim krajšim delovnim časom iz izračuna delovne dobe, zahtevane za pridobitev pravice do take pokojnine, izključuje obdobja, v katerih se delo ni opravljalo, razen če je tako različno obravnavanje utemeljeno s stvarnimi razlogi.
2. Če bi predložitevno sodišče ugotovilo, da je nacionalna ureditev, ki je predmet postopka v glavni stvari, v neskladju z določbo 4 okvirnega sporazuma o delu s krajšim delovnim časom, ki je priložen Direktivi 97/81/ES, je treba določbi 1 in 5(1) tega sporazuma razlagati tako, da tudi nasprotujeta taki ureditvi.

⁽¹⁾ UL C 327, 20.12.2008.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Innsbruck (Avstrija) 14. junija 2010 – Gebhard Stark proti D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG

(Zadeva C-293/10)

(2010/C 274/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landesgericht Innsbruck

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gebhard Stark

Tožena stranka: D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 4(1) Direktive 87/344/EGS ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotuje členu 158k(2) VersVG in na njem temelječi klavzuli v splošnih pogojih zavarovanja zavarovatelja, ki sklepa zavarovanje stroškov postopka, da se v zavarovalni pogodbi lahko dogovori, da zavarovanec za svoje zastopanje v sodnem ali upravnem postopku lahko izbere le takšne osebe, ki so poklicno usposobljene za zastopanje strank in imajo sedež svoje pisarne v kraju sodišča ali upravnega organa, ki je pristojen za postopek, ki ga je treba izvesti na prvi stopnji?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (87/344/EGS) z dne 22. junija 1987 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o zavarovanju stroškov postopka; UL L 185, str. 77.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Landesarbeitsgericht Köln (Nemčija) 29. junija 2010 –
Dežela Nordrhein-Westfalen proti Melanie Klinz**

(Zadeva C-312/10)

(2010/C 274/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesarbeitsgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dežela Nordrhein-Westfalen

Tožena stranka: Melanie Klinz

Vprašanja za predhodno odločanje**Vprašanje 1**

(a) Ali je združljivo z namenom in ciljem določbe 5, točka 1, Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je priloga k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 ⁽¹⁾, da se pri pravnem preizkusu, ali je v posameznem primeru podaljšanje pogodbe za določen čas upravičeno iz objektivnih razlogov v smislu določbe 5, točka 1(a), Okvirnega sporazuma, upoštevajo izključno okoliščine ob sklenitvi te pogodbe o podaljšanju, ne da bi se pri tem upoštevalo, koliko pogodb za določen čas je že bilo sklenjenih pred to pogodbo, ali pa

(b) namen in cilj določbe 5, točka 1(a), Okvirnega sporazuma, ki je preprečevanje zlorab, ki izhajajo iz veriženja pogodb o zaposlitvi, zahteva, da se postavljajo strožje zahteve glede „objektivnih razlogov“, če je bilo pred pogodbo o zaposlitvi za določen čas, ki je predmet preizkusa, sklenjenih že več zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas oziroma če je bil zadevni delavec že prej daljše obdobje zaposlen na podlagi zaporednih pogodb za določen čas?

Vprašanje 2

Ali določba 5, točka 1, Okvirnega sporazuma o delu za določen čas nasprotuje uporabi določbe nacionalnega prava, kot je člen 14(1), drugi stavek, točka 7, TzBfG, ki upravičuje sklepanje zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas samo v javnem sektorju iz „objektivnega razloga“, da je delavec plačan iz proračunskih sredstev, ki so v proračunu določena za zaposlitev za določen čas, medtem ko se pri delodajalcih zasebnega sektorja takšni gospodarski razlogi ne priznavajo kot „objektivni razlog“?

Vprašanje 3

(a) Ali je določba o zaposlitvi za določen čas, opisana v vprašanju 2 (tukaj člen 14(1), drugi stavek, točka 7, TzBfG), v skladu z Okvirnim sporazumom, če proračunska določba, na katero se sklicuje člen 14(1), drugi stavek, točka 7, TzBfG, vsebuje dovolj konkretno opredelitev namena zaposlitve za določen čas, ki je povezana z zadevno dejavnostjo, in s pogoji njenega izvajanja (glej sodbo Sodišča Evropskih skupnosti z dne 4. julija 2006 v zadevi Adeneler, C-212/04, točka 2)?

Če je odgovor na vprašanje 3(a) pritrdilen:

- (b) Ali gre za takšno dovolj konkretno opredelitev namena, če zakon o proračunu, kot je v obravnavanem primeru člen 7(3) HG NRW 2004/05, samo določa, da so proračunska sredstva namenjena zaposlitvi za določen čas kot „začasno delo“?

Če je odgovor na vprašanje 3(b) pritrdilen:

- (c) Ali navedeno velja tudi, če se pod pojmom „začasno delo“ v tem smislu ne razume samo dejavnost za pokrivanje začasno povečanega obsega dela ali nadomeščanje začasnega izpada stalne delovne sile, temveč se šteje, da je pojem „začasnega dela“ izpolnjen že, kadar je delavec plačan iz naslova proračunskih sredstev, ki so se sprostila zaradi začasnega izpada stalne delovne sile na istem delovnem mestu, čeprav se „začasnemu delavcu“ naloži opravljanje dejavnosti, ki so posledica trajne potrebe delodajalca po delu in niso vsebinsko povezane z dejavnostjo, ki jo opravlja izpadla stalna delovna sila, ali pa

- (d) razlaga pojma „začasno delo“, opisana v vprašanju 3(c), nasprotuje namenu in cilju Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je preprečevanje zlorab veriženja pogodb o zaposlitvi, in načelu iz združenih zadev Angelidaki (sodba Sodišča Evropskih skupnosti z dne 23. aprila 2009, od C-378/07 do C-380/07, točka 2), po katerem določba 5, točka 1(a), Okvirnega sporazuma o delu za določen čas nasprotuje uporabi nacionalne določbe, „po kateri se podaljševanje zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju šteje za upravičeno iz ‚objektivnih razlogov‘ v smislu te določbe že zaradi tega, ker se pogodbe opirajo na predpise, ki dopuščajo podaljšanje pogodbe za pokrivanje določenih začasnih potreb, čeprav je v resnici potreba stalna in trajna“?

Vprašanje 4

Ali država članica krši določbo 8, točka 3, Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, če v zakonu, ki je namenjen prenosu Direktive 1999/70/ES v nacionalno pravo, na splošno za celoten javni sektor uvede takšen razlog za sklenitev pogodbe za določen čas, kot je v vprašanju 2 opisani proračunski razlog, ki je pred sprejetjem Direktive 1999/70/ES v primerljivi obliki v nacionalni zakonodaji veljal samo za manjši del javnega sektorja (visoko šolstvo)? Ali takšna kršitev pomeni, da se nacionalna določba ne sme več uporabiti?

(¹) UL L 175 10.7.1999, str. 43.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Landesarbeitsgericht Köln (Nemčija) 29. junija 2010 –
Land Nordrhein-Westfalen proti Sylvii Jansen**

(Zadeva C-313/10)

(2010/C 274/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesarbeitsgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Land Nordrhein-Westfalen

Tožena stranka: Sylvia Jansen

Vprašanja za predhodno odločanje

Vprašanje 1

- (a) Ali je združljivo z namenom in ciljem določbe 5, točka 1, Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je priloga k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999, da se pri pravnem preizkusu, ali je v posameznem primeru podaljšanje pogodbe za določen čas upravičeno iz objektivnih razlogov v smislu določbe 5, točka 1(a), Okvirnega sporazuma, upoštevajo izključno okoliščine ob sklenitvi te pogodbe o podaljšanju, ne da bi se pri tem upoštevalo, koliko pogodb za določen čas je že bilo sklenjenih pred to pogodbo, ali pa

- (b) namen in cilj določbe 5, točka 1(a), Okvirnega sporazuma, ki je preprečevanje zlorab, ki izhajajo iz veriženja pogodb o zaposlitvi, zahteva, da se postavljajo strožje zahteve glede „objektivnih razlogov“, če je bilo pred pogodbo o zaposlitvi za določen čas, ki je predmet preizkusa, sklenjenih že več zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas oziroma če je bil zadevni delavec že prej daljše obdobje zaposlen na podlagi zaporednih pogodb za določen čas?

Vprašanje 2

Ali določba 5, točka 1, Okvirnega sporazuma o delu za določen čas nasprotuje uporabi določbe nacionalnega prava, kot je člen 14(1), drugi stavek, točka 7, TzBfG, ki upravičuje sklepanje zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas samo v javnem sektorju iz „objektivnega razloga“, da je delavec plačan iz proračunskih sredstev, ki so v proračunu določena za zaposlitev za določen čas, medtem ko se pri delodajalcih zasebnega sektorja takšni gospodarski razlogi ne priznavajo kot „objektivni razlog“?

Vprašanje 3

- (a) Ali je določba o zaposlitvi za določen čas, opisana v vprašanju 2 (tukaj člen 14(1), drugi stavek, točka 7, TzBfG), v skladu z Okvirnim sporazumom, če proračunska določba, na katero se sklicuje člen 14(1), drugi stavek, točka 7, TzBfG, vsebuje dovolj konkretno opredelitev namena zaposlitve za določen čas, ki je povezana z zadevno dejavnostjo, in s pogoji njenega izvajanja (glej sodbo Sodišča Evropskih skupnosti z dne 4. julija 2006 v zadevi Adeneler, C-212/04, točka 2)?

Če je odgovor na vprašanje 3(a) pritrdilen:

- (b) Ali gre za takšno dovolj konkretno opredelitev namena, če zakon o proračunu, kot je v obravnavanem primeru člen 7(3) HG NRW 2004/05, samo določa, da so proračunska sredstva namenjena zaposlitvi za določen čas kot „začasno delo“?

Če je odgovor na vprašanje 3(b) pritrdilen:

- (c) Ali navedeno velja tudi, če se pod pojmom „začasno delo“ v tem smislu ne razume samo dejavnost za pokrivanje začasno povečanega obsega dela ali nadomeščanje začasnega izpada stalne delovne sile, temveč se šteje, da je pojem „začasnega dela“ izpolnjen že, kadar je delavec plačan iz naslova proračunskih sredstev, ki so se sprostila zaradi začasnega izpada stalne delovne sile na istem delovnem

mestu, čeprav se „začasnemu delavcu“ naloži opravljanje dejavnosti, ki so posledica trajne potrebe delodajalca po delu in niso vsebinsko povezane z dejavnostjo, ki jo opravlja izpadla stalna delovna sila, ali pa

- (d) razlaga pojma „začasno delo“, opisana v vprašanju 3(c), nasprotuje namenu in cilju Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je preprečevanje zlorab veriženja pogodb o zaposlitvi, in načelu iz združenih zadev Angelidaki (sodba Sodišča Evropskih skupnosti z dne 23. aprila 2009, od C-378/07 do C-380/07, točka 2), po katerem določba 5, točka 1(a), Okvirnega sporazuma o delu za določen čas nasprotuje uporabi nacionalne določbe, „po kateri se podaljševanje zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju šteje za upravičeno iz ‚objektivnih razlogov‘ v smislu te določbe že zaradi tega, ker se pogodbe opirajo na predpise, ki dopuščajo podaljšanje pogodb za pokrivanje določenih začasnih potreb, čeprav je v resnici potreba stalna in trajna“?

Vprašanje 4

Ali država članica krši določbo 8, točka 3, Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, če v zakonu, ki je namenjen prenosu Direktive 1999/70/ES v nacionalno pravo, na splošno za celoten javni sektor uvede takšen razlog za sklenitev pogodbe za določen čas, kot je v vprašanju 2 opisani proračunski razlog, ki je pred sprejetjem Direktive 1999/70/ES v primerljivi obliki v nacionalni zakonodaji veljal samo za manjši del javnega sektorja (visoko šolstvo)? Ali takšna kršitev pomeni, da se nacionalna določba ne sme več uporabiti?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 5. julija 2010 – Gebr. Stolle GmbH & Co. KG proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zadeva C-323/10)

(2010/C 274/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

jim je bil večkrat dodan eden od kosov drobovine, navedene v tej tarifni podštevilki?

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(¹) UL L 322, 1.12.1998, str. 31.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali mora biti klavni trup v skladu s tarifno podštevilko 0207 12 90 (¹) v celoti očiščen (= brez ostankov), kar pomeni, da je z vidika tarifne uvrstitve negativno, če se na primer klavnega trupa po opravljenem strojnem postopku odvzema še drži del črevesja ali sapnika?

(¹) UL L 338, 30.12.1999, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 6. julija 2010 – Doux Geflügel GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zadeva C-325/10)

(2010/C 274/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 5. julija 2010 – Gebr. Stolle GmbH & Co. KG proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zadeva C-324/10)

(2010/C 274/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Doux Geflügel GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali morajo biti kokoši iz tarifne podštevilke 0207 12 10 (¹) kombinirane nomenklature popolnoma oskubljeni ali pa lahko na klavnem trupu po strojnem postopku skubljenja ostanejo še nekatera majhna prava peresa, peresa, konci peres in puh?

(¹) UL L 338, 30.12.1999, str. 1.

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali „neenakomerna sestava“ v smislu tarifne oznake proizvoda 0207 1290 9990 pomeni, da se klavnemu trupu lahko dodajo skupno do štirje kosi tam našete drobovine ali posamezno ali večkrat?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali tarifna podštevilka 0207 12 10 (¹) zajema tudi klavne trupe, ki

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 6. julija 2010 – Gebr. Stolle GmbH & Co. KG proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zadeva C-326/10)

(2010/C 274/09)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali perutninski klavni trup spada pod tarifno oznako proizvoda nomenklature za izvozna nadomestila 0207 1290 9990 ⁽¹⁾, tudi če se drobovine, dovoljene skladno s to oznako proizvoda, drži nedovoljen del perutnine?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali je treba pri carinskem preverjanju tega, ali izvozni proizvodi ustrezajo tarifni oznaki blaga nomenklature za izvozna nadomestila, navedeni v izvozni deklaraciji, priznati določeno število enot z napako, tako da tako imenovani spodrselj ne škoduje odobritvi nadomestila?

⁽¹⁾ UL L 322, 1.12.1998, str. 31.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de apel Craiova (Romunija) 6. julija 2010 – Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu proti Claudiji Norici Vijulan

(Zadeva C-335/10)

(2010/C 274/10)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de apel Craiova

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Tožena stranka: Claudia Norica Vijulan

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 110, prvi odstavek, PDEU (prej člen 90, prvi odstavek, ES) razlagati tako, da državi članici prepo-

veduje uvedbo takse s takimi lastnostmi, kot jih ima taksa na onesnaževanje, določena z nujno uredbo vlade št. 50/2008, kakor je bila spremenjena z nujno uredbo vlade št. 218/2008, plačila katere so oproščena motorna vozila kategorije M1 s stopnjo onesnaževanja Euro 4 in prostornino motorja, ki ne presega 2 000 cm³, in vsa motorna vozila kategorije N1 s stopnjo onesnaževanja Euro 4, ki so prvič registrirana v Romuniji ali v drugi državi članici v obdobju od 15. decembra 2008 do 31. decembra 2009, medtem ko se uporablja za istovrstna ali konkurenčna rabljena motorna vozila iz drugih držav članic, registrirana pred 15. decembrom 2008, tako da lahko ta taksa pomeni notranji davek na izdelke iz drugih držav članic, ki je glede na obdavčitev domačih izdelkov posredno diskriminacijski in ščiti domačo proizvodnjo novih motornih vozil?

2. Ali je treba člen 110, prvi odstavek, PDEU (prej člen 90, prvi odstavek, ES) razlagati tako, da državi članici prepo-
- veduje uvedbo takse s takimi lastnostmi, kot jih ima taksa na onesnaževanje, določena z nujno uredbo vlade št. 50/2008, kakor je bila spremenjena z nujno uredbo vlade št. 218/2008, plačila katere so oproščena motorna vozila kategorije M1 s stopnjo onesnaževanja Euro 4 in prostornino motorja, ki ne presega 2 000 cm³, in vsa motorna vozila kategorije N1 s stopnjo onesnaževanja Euro 4, ki so prvič registrirana v Romuniji ali v drugi državi članici v obdobju od 15. decembra 2008 do 31. decembra 2009, medtem ko se uporablja za motorna vozila z drugačnimi tehničnimi lastnostmi, ki so v istem obdobju registrirana v drugih državah članicah, tako da lahko ta taksa pomeni notranji davek na izdelke iz drugih držav članic, ki je glede na obdavčitev domačih izdelkov posredno diskriminacijski in ščiti domačo proizvodnjo novih motornih vozil?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de apel Craiova (Romunija) 6. julija 2010 – Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu proti Victorju Vinelu Ijacu

(Zadeva C-336/10)

(2010/C 274/11)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de apel Craiova

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Tožena stranka: Victor Vinel Ijac

— podredno, sodba Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010 naj se razveljavi;

— vsekakor naj se UUNT naloži plačilo stroškov.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 110, prvi odstavek, PDEU (prej člen 90, prvi odstavek, ES) razlagati tako, da državi članici prepoveduje uvedbo takse s takimi lastnostmi, kot jih ima taksa na onesnaževanje, uvedena z nujno uredbo vlade št. 50/2008, s katero je za rabljena motorna vozila, uvožena iz drugih držav članic Evropske unije, kjer so bila predhodno registrirana, določeno, da je treba ob njihovi prvi registraciji v Romuniji plačati takso na onesnaževanje, medtem ko ta taksa ni naložena za rabljena motorna vozila, ki so že bila registrirana v Romuniji, vendar jih je treba zaradi prodaje vnovič registrirati, tako da lahko ta taksa pomeni notranji davek na izdelke iz drugih držav članic, ki je glede na obdavčitev domačih izdelkov posredno diskriminacijski?

Pritožba, ki jo je Freixenet, SA vložila 8. julija 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 27. aprila 2010 v zadevi T-109/08, Freixenet proti UUNT

(Zadeva C-344/10 P)

(2010/C 274/12)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Freixenet, SA (zastopniki: F. de Visscher, E. Cornu in D. Moreau, odvetniki)

Druška stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

— Sodba Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010 in odločba prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 30. oktobra 2007 naj se razveljavita in ugotovi naj se, da prijava znamke Skupnosti št. 32 532 izpolnjuje pogoje za objavo na podlagi člena 40 Uredbe št. 40/94 (postal člen 39 Uredbe št. 207/2009);

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge.

V prvem pritožbenem razlogu navaja, v bistvu, kršitev pravice do obrambe in pravice do poštenega sojenja, člena 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter členov 73, drugi stavek, in 38(3) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti ⁽¹⁾ (postala člena 75, drugi stavek, in 37(3) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti ⁽²⁾).

Prvi del tega pritožbenega razloga se nanaša na nespoštovanje pravila o kontradiktornosti. Po mnenju pritožnice je v nasprotju s tem, kar je presodilo Splošno sodišče v izpodbijani sodbi, odbor za pritožbe UUNT v odločbi, ki je bila predložena Splošnemu sodišču, opravil novo presojo razlikovalnega učinka znamke pritožnice, ne da bi bilo ob tem pritožnici omogočeno podati pripombe glede tega novega pristopa. V zvezi s tem naj bi bila utemeljitev, ki jo je glede odločbe prvega odbora za pritožbe podalo Splošno sodišče, nepravilna in nezadostna glede na načelo postopkovne pravičnosti in glede na dolžnost spoštovanja pravice do obrambe. V izpodbijani sodbi naj bi bila pravica do obrambe in načelo postopkovne pravičnosti kršena tudi s tem, da je bilo razsojeno, da ima Urad pravico pritožnico obvestiti o elementih dejanskega stanja in ji ob tem navesti, da namerava svojo zavrnilno odločbo utemeljiti s temi elementi, nato pa – potem ko je prejel pisne pripombe pritožnice glede teh elementov – sprejeti odločitev, da vsaj dela teh elementov ne uporabi, in svojo odločbo utemeljiti s presojo, ki je glede elementov dejanskega stanja in konceptualno drugačna, ne da bi ob tem dal pritožnici možnost predložiti pripombe.

V drugem delu pritožbenega razloga pritožnica navaja, v glavnem, da je Splošno sodišče kršilo zahtevo po obrazložitvi, saj v sodbi ne bi smelo biti ugotovljeno, da je odločba prvega odbora za pritožbe, v kateri ni naveden noben dokaz, ki to odločbo utemeljuje, dovolj obrazložena glede uporabe člena 7(1)(b), niti ne bi smelo biti razsojeno, da bi bilo navajanje dokazov nepotrebno, ker se je prvi odbor za pritožbe oprl na „sklepanje na podlagi praktičnih izkušenj“. Poleg tega naj bi negotovost glede dejanskega stanja in dokazov, na katerih naj bi temeljila odločitev Urada in Splošnega sodišča, pomenila kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve iz člena 73 zgoraj navedene Uredbe št. 40/94.

V drugem pritožbenem razlogu pritožnica navaja, da je Splošno sodišče kršilo člen 7(1)(b) navedene Uredbe št. 40/94. Čeprav je z dokazi utemeljila, da je prijavljena znamka sestavljena iz kombinacije zelo značilnih elementov, ki jo precej razlikujejo od drugih oznak na trgu, naj bi Splošno sodišče sprejelo le nedoločno in splošno zanikanje Urada, da bi s tem odreklo prijavljeni znamki razlikovalni učinek. Splošno sodišče naj bi presojalo razlikovalni učinek znamke bolj strogo, kot pa presoja bolj tradicionalne znamke. V sodbi naj bi bilo zato kršeno pravilo, da je treba glede razlikovalnega učinka znamke opraviti konkretno presojo. Po drugi strani naj bi Splošno sodišče s tem, da je presodilo, da velika večina potrošnikov izvirnega videza znamke ne zazna kot nekaj, kar je uporabno za določitev porekla zadevnega penečega vina, temveč pri tem rajši uporabi etiketo, zavrnilo varstvo za obliko embalaže proizvoda, čeprav je ta možnost izrecno določena v členu 4 navedene uredbe.

V tretjem pritožbenem razlogu pritožnica navaja, da je Splošno sodišče kršilo člen 7(3) Uredbe št. 40/94, ker je bila s sodbo določena zahteva, da bi prijavljena znamka morala z uporabo pridobiti razlikovalni učinek v vsaki od držav članic Unije. Splošno sodišče naj bi namreč s tem, da ni priznalo, da je bil glede velikega dela zainteresirane javnosti razlikovalni učinek pridobljen z uporabo, medtem ko pa je ugotovilo, da je znamka pritožnice ta razlikovalni učinek dosegla vsaj v Španiji, postavilo pravilo, ki je glede na navedeno uredbo pretirano in netočno.

⁽¹⁾ UL 1994, L 11, str. 1.

⁽²⁾ UL L 78, str.1.

Pritožba, ki jo je 8. julija 2010 vložila Freixenet, SA zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 27. aprila 2010 v zadevi T-110/08, Freixenet proti UUNT

(Zadeva C-345/10 P)

(2010/C 274/13)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Freixenet, SA (zastopniki: F. de Visscher, E. Cornu in D. Moreau, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

— Primarno: razveljavita naj se sodba Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010 in odločba prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 20. novembra 2007 ter odloči naj se, da prijava znamke Skupnosti št. 32 540 izpolnjuje pogoje za objavo v skladu s členom 40 Uredbe št. 40/94 (postal člen 39 Uredbe št. 207/2009);

— podredno, razveljavi naj se sodba Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010;

— v vsakem primeru naj se UUNT naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge.

S prvim pritožbenim razlogom v bistvu navaja kršitev pravice do obrambe in pravice do poštenega postopka, člena 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter členov 73, drugi stavek, in 38(3) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti ⁽¹⁾ (postala člena 75, drugi stavek, in 37(3) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti ⁽²⁾).

Prvi del tega pritožbenega razloga se nanaša na neupoštevanje pravila o kontradiktornosti. Po mnenju pritožnice in nasprotno od mnenja Splošnega sodišča v izpodbijani sodbi je odbor za pritožbe UUNT v odločbi, ki je bila predložena Splošnemu sodišču, opravil novo presojo razlikovalnega učinka znamke pritožnice, ne da bi ji omogočil, da predstavi stališča o tem novem pristopu. V zvezi s tem naj bi bila utemeljitev Splošnega sodišča glede odločbe prvega odbora za pritožbe napačna in nezadostna glede na načelo postopkovne pravičnosti in potrebno upoštevanje pravice do obrambe. Izpodbijana sodba naj bi prav tako kršila pravico do obrambe in načelo

postopkovne pravičnosti s presojo, da Urad lahko pritožnici sporoči več dejanskih elementov in navede, da namerava z njimi utemeljiti svojo zavrnilno odločbo, ter nato po prejemu pisnih stališč pritožnice o teh elementih odloči, da jih vsaj delno ne bo upošteval, in utemelji svojo odločbo na dejansko in pojmovno drugačni presoji, ne da bi dal pritožnici možnost, da predloži svoja stališča.

pritožnice tak učinek pridobila vsaj na španskem ozemlju, določilo nesorazmerno in napačno pravilo glede na navedeno uredbo.

(¹) UL 1994, L 11, str. 1.

(²) UL L 78, str. 1.

Pritožnica v drugem delu navaja predvsem, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve, ker ni mogoče, da bi se v izpodbijani sodbi odločba prvega odbora za pritožbe glede uporabe člena 7(1)(b) štela za dovolj obrazloženo, saj ni naveden noben dokaz, na katerem ta odločba temelji, niti ni mogoča presoja, da je sklicevanje na dokaze odveč, ker naj bi se prvi odbor za pritožbe domnevno oprl na „sklepe na podlagi praktičnih izkušenj“. Poleg tega negotovost glede dejstev in dokazov, na katera sta se oprla Urad in Splošno sodišče, krši pravico do obrambe in obveznost obrazložitve iz člena 73 navedene Uredbe št. 40/94.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 12. julija 2010 –
Zollamt Linz Wels**

(Zadeva C-351/10)

(2010/C 274/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Pritožnica z drugim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 7(1)(b) navedene Uredbe št. 40/94. Čeprav je dokazala z dokumenti, da je prijavljena znamka sestavljena iz kombinacije značilnih elementov, ki jo bistveno razlikujejo od drugih predstavitev proizvodov na trgu, naj bi Splošno sodišče pri ugotovitvi, da prijavljena znamka nima razlikovalnega učinka, le povzelo nejasna in splošna zanikanja Urada. Splošno sodišče naj bi bilo pri presoji razlikovalnega učinka znamke strožje kot v primerih drugih bolj tradicionalnih znamk. Izpodbijana sodba naj bi tako kršila pravilo o konkretni presoji razlikovalnega učinka znamke. Na drugi strani naj bi Splošno sodišče s presojo, da velika večina potrošnikov ne zazna originalnega videza znamke kot koristnega elementa pri določanju porekla zadevnega penečega vina, ampak se raje opre na etiketo, izključilo iz varstva obliko embalaže proizvoda, čeprav je ta možnost izrecno predvidena v členu 4 navedene uredbe.

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Zollamt Linz Wels

Tožena stranka: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Salzburg

Druga stranka v postopku: LAKI D.O.O.E.L.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 558(1) v povezavi s členom 555(1)(c) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 (uredba za izvedbo carinskega zakonika; v nadaljevanju: uredba za izvedbo CZ) (¹), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 993/2001 z dne 4. maja 2001, razlagati tako, da gre za nedovoljeno uporabo prevoznega sredstva v notranjem prometu že ob natovarjanju in začetku prevoza, če je bilo za komercialno uporabljeno vozilo izdano dovoljenje za notranji promet med državama članicama, natovarjanje blaga poteka v eni od teh dveh držav članic, namembni kraj (načrtovani kraj raztovarjanja) pa je v tretji državi članici, za prevoz po kateri ni bilo izdano dovoljenje?

Družba, ki je vložila pritožbo, s tretjim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 7(3) Uredbe št. 40/94, ker je v izpodbijani sodbi zahtevalo, da prijavljena znamka pridobi razlikovalni učinek z uporabo v vsaki državi članici Unije. Splošno sodišče je namreč s tem, da ni priznalo pridobitve razlikovalnega učinka z uporabo s strani pomembnega deleža upoštevne kategorije oseb, hkrati pa je priznalo, da je znamka

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 204(1)(a) v povezavi s členom 215 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 (Carinski zakonik; v nadaljevanju: CZ) ⁽²⁾ razlagati tako, da carinski dolg v tem primeru nastane v državi članici natovarjanja in je ta država članica pristojna za naložitev uvoznih dajatev, čeprav je šele ob raztovarjanju jasno, da je bil prevoz opravljen v državo članico, za katero ni bilo izdano dovoljenje za notranji promet?
3. Ali je poleg tega, če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, člen 61 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 ⁽³⁾ o skupnem sistemu davka na dodano vrednost treba razlagati tako, da v danem dejanskem stanju poteka uvoz v državo članico natovarjanja in je ta država članica pristojna za naložitev uvoznega davka na dodano vrednost, čeprav je šele ob raztovarjanju jasno, da je bil prevoz opravljen v državo članico, za katero ni bilo izdano dovoljenje za notranji promet?

⁽¹⁾ UL L 253 11.10.1993, str. 1.

⁽²⁾ UL L 302 19.10.1992, str. 1.

⁽³⁾ UL L 347 11.12.2006, str. 1.

malnih varnostnih zahtevah za nekatere stare električne inštalacije na delovnih mestih, ki določata zahteve glede izvedbe električnih inštalacij, sestave elektrotehničnega materiala in zaščite tega materiala, zaradi zagotavljanja varstva delavcev, tehnični predpisi v smislu člena 1, točka 11, Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe ⁽¹⁾, katerih osnutki morajo biti sporočeni Komisiji na podlagi člena 8(1), prvi pododstavek, iste direktive?

2. Ali so nacionalni standardi, kot so členi od 8 do 13 zgoraj navedenega kraljevega odloka z dne 2. junija 2008, ukrepi v smislu člena 1, zadnji stavek, zgoraj navedene Direktive 98/34/ES, za katere države članice menijo, da so potrebni za varovanje oseb, zlasti delavcev, pri uporabi izdelkov, če taki ukrepi ne vplivajo na izdelke?

⁽¹⁾ UL L 204, str. 37.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 19. julija 2010 – Scrl Intercommunale Intermosane, ASBL Fédération de l'industrie et du gaz (Synergrid) proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-361/10)

(2010/C 274/15)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Scrl Intercommunale Intermosane, ASBL Fédération de l'industrie et du gaz (Synergrid)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali so nacionalni standardi, kot so členi od 8 do 13 izpodbijanega kraljevega odloka z dne 2. junija 2008 o mini-

Tožba, vložena 27. julija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-375/10)

(2010/C 274/16)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in E. Adsera Ribera, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov za usklajitev z Direktivo 2007/36/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi, ali v vsakem primeru s tem, da o tem ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 15 te direktive.

— Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2007/36/ES v notranje pravo se je iztekel 3. avgusta 2009.

(¹) UL L 184, str. 17.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Dolj (Romunija) 26. julija 2010 – Adrian Băilă proti Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului Pentru Mediu

(Zadeva C-377/10)

(2010/C 274/17)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Dolj

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Adrian Băilă

Tožena stranka: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului Pentru Mediu

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 110, prvi odstavek, PDEU (prej člen 90, prvi odstavek, ES) razlagati tako, da državi članici prepo-veduje uvedbo takse s takimi lastnostmi, kot jih ima taksa na onesnaževanje, določena z nujno uredbo vlade št. 50/2008, kakor je bila spremenjena z nujno uredbo vlade št. 218/2008, plačila katere so oproščena motorna vozila kategorije M1 s stopnjo onesnaževanja Euro 4 in prostornino motorja, ki ne presega 2 000 cm³, in vsa motorna vozila kategorije N1 s stopnjo onesnaževanja Euro 4, ki so prvič registrirana v Romuniji ali v drugi državi članici med 15. decembrom 2008 in 31. decembrom 2009, medtem ko se ta taksa uporablja za istovrstna ali konkurenčna rabljena motorna vozila iz drugih držav članic, registrirana pred 15. decembrom 2008, tako da lahko pomeni notranji davek na izdelke iz drugih držav članic, ki je glede na obdavčitev domačih izdelkov posredno diskriminacijski in ščiti domačo proizvodnjo novih motornih vozil?

2. Ali je treba člen 110, prvi odstavek, PDEU (prej člen 90, prvi odstavek, ES) razlagati tako, da državi članici prepo-veduje uvedbo takse s takimi lastnostmi, kot jih ima taksa na onesnaževanje, določena z nujno uredbo vlade št. 50/2008, kakor je bila spremenjena z nujno uredbo vlade št. 218/2008, plačila katere so oproščena motorna vozila kategorije M1 s stopnjo onesnaževanja Euro 4 in prostornino motorja, ki ne presega 2 000 cm³, in vsa motorna vozila kategorije N1 s stopnjo onesnaževanja Euro 4, ki so prvič registrirana v Romuniji ali v drugi državi članici v med 15. decembrom 2008 in 31. decembrom 2009, medtem ko se ta taksa uporablja za motorna vozila z drugačnimi tehničnimi lastnostmi, ki so v istem obdobju registrirana v drugih državah članicah, tako da lahko pomeni notranji davek na izdelke iz drugih držav članic, ki je glede na obdavčitev domačih izdelkov posredno diskriminacijski in ščiti domačo proizvodnjo novih motornih vozil?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Avstrija) 29. julija 2010 – Astrid Preissl KEG

(Zadeva C-381/10)

(2010/C 274/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Astrid Preissl KEG

Tožena stranka: Landeshauptmann von Wien

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba zahtevo v točki 4, Poglavje I, Priloge II k Uredbi (ES) št. 852/2004 (¹), da „mora biti na voljo ustrezno število umivalnikov, ki [...] morajo biti opremljeni s tekočo vročo in hladno vodo“, razlagati tako, da je treba pojem „Handwaschbecken“ (umivalnik) v nemški jezikovni različici razumeti kot vsako pripravo za umivanje rok (ki je priključena na tekočo vročo vodo), ali ga je treba razumeti samo kot umivalnik, ki je namenjen izključno umivanju rok?

2. Katera so merila za presojo, ali je v točki 4, Poglavje I, Priloge II k Uredbi (ES) št. 852/2004 določena higienska zahteva, ki je izražena z besedami „morajo biti opremljeni s [...] sredstvi za umivanje in higiensko sušenje rok“, izpolnjena? Ali je treba to določbo Priloge razlagati tako, da naprava za sušenje rok oziroma pipa za vodo ustreza higienskim zahtevam iz točke 4, Poglavje I, Priloge II k Uredbi (ES) št. 852/2004 samo, če se lahko navedena naprava za sušenje rok oziroma pipa za vodo uporabljata, ne da bi se ju bilo treba dotakniti z rokami?

(¹) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil; UL L 139, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Avstrija) 29. julija 2010 – Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth

(Zadeva C-382/10)

(2010/C 274/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth

Tožena stranka: Landeshauptmann von Wien

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Po katerih merilih se presoja, kdaj je podana neprimernost za prehrano ljudi iz Priloge II, poglavje IX, točka 3, k Uredbi (ES) št. 852/2004 (¹)? Ali je takšna neprimernost podana že, če se lahko potencialni kupec dotakne ponujenega živila oziroma vanj kiha?

2. Po katerih merilih se presoja, kdaj je podano škodovanje zdravju iz Priloge II, poglavje IX, točka 3, k Uredbi (ES) št. 852/2004? Ali se škoduje zdravju že, če se lahko potencialni kupec dotakne ponujenega živila oziroma vanj kiha?

3. Po katerih merilih se presoja, kdaj je podana kontaminacija iz Priloge II, poglavje IX, točka 3, k Uredbi (ES) št. 852/2004, zaradi katere bi bilo nerazumno pričakovati zaužitje živila? Ali je takšna kontaminacija podana že, če se lahko potencialni kupec dotakne ponujenega živila oziroma vanj kiha?

(¹) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil; UL L 139, str. 1.

Tožba, vložena 30. julija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-383/10)

(2010/C 274/20)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in F. Dintilhac, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga tožče stranke

— Naj se ugotovi, da je Kraljevina Belgija s tem, ko je uzakonila in ohranila v veljavi sistem, ki nalaga diskriminatorno obdavčitev za obresti, ki jih plačajo banke nerezidentke, s tem da uporablja davčno oprostitev le za obresti, ki jih plačajo belgijske banke, kršila obveznosti na podlagi določb členov 56 in 63 Pogodbe o delovanju Evropske unije (prej člena 49 in 56 Pogodbe ES) in členov 36 in 40 Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru,

— naj se Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija graja zadevne nacionalne določbe v delu, v katerem odvrčajo belgijske rezidente od uporabe storitev bank s sedežem v drugih državah članicah Unije, ker obresti, ki jih te banke plačajo, ne uživajo davčne oprostitve, ki se uporablja le za obresti, ki jih plačajo belgijske banke.

Primarno Komisija zavrača predvsem trditev tožene stranke, da je neposredna obdavčitev v izključni pristojnosti držav članic, in trdi, da je to področje implicitno, toda nujno vključeno v pristojnost na notranjem trgu in zato predstavlja deljeno pristojnost med Unijo in državami članicami.

V odgovor na ugovore belgijskih organov Komisija ugotavlja, prvič, da nevrožitev tožbe v zvezi s tem s strani finančnega sektorja ni pomembna, saj je ugotovitev neizpolnitve obveznosti objektivne narave in zato ne more biti pogojena s tožbo. Drugič in tretjič, Komisija po eni strani nasprotuje trditvi, da so zgoraj navedeni ukrepi utemeljeni z nujnim javnim interesom, da se zagotovi učinkovitost davčnega nadzora, in po drugi strani trditvi, da je zadevna zakonodaja ukrep družbeno-politične narave, ki varuje javni interes. Četrto, tožča stranka zavrača utemeljitev belgijskih organov v zvezi z zmanjšano učinkovitostjo razširitve te oprostitve in trdi, da bi lahko skupino davčnih zavezancev, za katere se ta ukrep uporablja, utegnile zanimati tudi storitve bank s sedežem v drugih državah članicah. Petič, Komisija izpodbija trditev tožene stranke v zvezi z razlikami na področju varstva potrošnikov Unije v primeru stečaja banke in opominja, da je to področje predmet usklajevanja v Evropski uniji. Nazadnje, Komisija zatrjuje, da ima Belgija tri uradne jezike (nizozemščino, francoščino in nemščino) in da navedeni ugovori v zvezi s tveganjem nezadostnih informacij, ker banke s sedežem zunaj Belgije uporabljajo jezik, ki se v Belgiji ne govori, niso utemeljeni.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 30. julija 2010 – Elenca Srl proti Ministero dell'Interno

(Zadeva C-385/10)

(2010/C 274/21)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožča stranka: Elenca Srl

Tožena stranka: Ministero dell'Interno

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali so okrožnica, izpodbijana v postopku na prvi stopnji, in notranje določbe, na katere se ta sklicuje, v skladu s pravom Skupnosti in z zgoraj posebej navedenimi določbami; natančneje, ali okrožnica in notranje določbe kršijo načela in pravila, določena v Direktivi 89/106/EGS ⁽¹⁾ o gradbenih proizvodih, ki nikakor ne nalaga znaka CE in nasprotno določa (v členu 6(1) in (2)), da države članice „na svojem ozemlju ne smejo ovirati prostega pretoka, dajanja v promet ali uporabe proizvodov, ki izpolnjujejo določbe“ te direktive, in v ta namen zagotavljajo, „da pravila ali pogoji, ki jih postavljajo javni organi ali zasebna telesa, ki delujejo kot javno podjetje ali kot javni organ na podlagi monopolnega položaja, ne ovirajo uporabe takih proizvodov za predvideni namen“, ter dovolijo, „da se na njihovem ozemlju dajo v promet proizvodi, ki jih ne ureja člen 4(2), če izpolnjujejo nacionalne določbe, skladne s Pogodbo, če evropske tehnične specifikacije iz Poglavij II in III ne določajo drugače“?
2. Ali izpodbijana okrožnica in notranje določbe, na katere se ta sklicuje, kršijo zlasti člene od 28 do 31 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki prepovedujejo omejitve pri uvozu in vse ukrepe z enakim učinkom, in sicer zato, ker pogojevanje trženja proizvoda iz druge države članice, kakor v obravnavanem primeru, z izpolnjevanjem tehnične zahteve, to je z navedbo znaka CE – kar bi bilo mogoče in legitimno samo, če bi obstajal ustrezen harmoniziran standard – dejansko preprečuje uvoz in distribucijo zadevnega proizvoda na ozemlju Italije, kar je v nasprotju z načeli iz navedenih členov Pogodbe ES in prava Skupnosti, s katerimi je zagotovljena svoboda in konkurenca ter s katerimi se zahtevajo pravila, ki lahko zagotavljajo enako, nediskriminatorno obravnavo in preglednost, sorazmernost ter spoštovanje pravic posameznih podjetij?
3. Ali bi moral normativni okvir, ki izhaja iz prava Skupnosti in katerega namen je zagotoviti dejansko konkurenco tudi v sektorju, na področje katerega spada obravnavani spor, nacionalnemu zakonodajalcu in upravi nalagati, da se vzdrži sprejetja normativnih ukrepov, določenih v zgoraj navedenima okrožnici in zakonski uredbi št. 152/2006?

4. Nazadnje, ali je varstvo pluralizma in konkurence znotraj sektorja, ki ga zagotavlja evropsko pravo, omogočeno z nacionalnim predpisom – kot je zakonska uredba št. 152/2006 (zlasti v zvezi s členom 285 in delom II Priloge IX, točki 2.7 in 3.4) – ki določa in nalaga zgoraj opisane omejitve?

(¹) UL L 40, str. 12.

Pritožba, ki so jo 3. avgusta 2010 vložili KME Germany AG, prej KM Europa Metal AG, KME France SAS, prej Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, prej Europa Metalli SpA zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 19. maja 2010 v zadevi T-25/05: KME Germany AG, prej KM Europa Metal AG, KME France SAS, prej Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, prej Europa Metalli SpA proti Evropski komisiji

(Zadeva C-389/10 P)

(2010/C 274/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: KME Germany AG, prej KM Europa Metal AG, KME France SAS, prej Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, prej Europa Metalli SpA (zastopniki: M. Siragusa, odvetnik, A. Winckler, odvetnik, G. Rizza, odvetnik, T. Graf, Rechtsanwalt, M. Piergiovanni, odvetnik, R. Elderkin, Barrister)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožniki Sodišču predlagajo, naj:

— sodbo razveljavi,

— kolikor je mogoče na podlagi dejstev pred Sodiščem delno razveljavi odločbo in družbi KME zniža globo in

— Komisiji naloži plačilo stroškov teh postopkov in postopkov pred Splošnim sodiščem;

oziroma, podredno, kjer stanje postopka tega ne dovoljuje,

— sodbo razveljavi, vključno z odredbo Splošnega sodišča, da KME plača stroške, in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

S prvim pritožbenim razlogom pritožniki izpodbijajo sklep Splošnega sodišča, da Komisiji ni bilo treba dokazati, da so dogovori vplivali na trg. Ne glede na to, ali se lahko izvzame iz pozitivne ugotovitve obstoja vpliva na trg za namene uvrščanja kršitve kot „zelo resne“, je Komisija zagotovo dolžna pozitivno vzpostaviti in ovrednotiti ta vpliv, kjer se namerava, kot je to storila v odločbi, sklicevati na dejanski vpliv kartela pri določanju izhodiščnega zneska globe družbe na račun teže. Splošno sodišče je napačno razsodilo, da je Komisija pravno zadostno dokazala, da so dogovori vplivali na trg, in da je bila Komisija upravičena do ugotovitve obstoja vpliva na trg zgolj s sklicevanjem na pokazatelje. Ta napaka je bila v tem primeru še toliko bolj resna, ker je v tem primeru družba KME predložila dokaze, tudi ekonomske narave, ki kažejo, da kršitev kot celota ni imela vpliva na trg. S tako utemeljitvijo in odločitvijo o zavrnitvi prvega tožbenega razloga družbe KME je Splošno sodišče izkrivilo dejstva in dokaze, ki so mu bili predloženi, kršilo pravo EU in podalo nelogično in nezadostno obrazložitev.

Z drugim pritožbenim razlogom pritožniki očitajo Splošnemu sodišču, da je odobrilo referenco Komisije – za določitev velikosti trga, ki ga je prizadela kršitev, za namen določitve teže globe družbe KME – za tržno vrednost, ki vključuje prihodke trga od polizdelkov (bakrene vodovodne cevi). Treba bi bilo upoštevati le vrednost „kartelnega“ trga, med drugim trg za predelavo (ki predstavlja samo 30-40 % cene cevi). Z zavrnitvijo drugega tožbenega razloga družbe KME naj bi Splošno sodišče kršilo splošna načela EU sorazmernosti in enakega obravnavanja in podalo nezadostno obrazložitev.

S tretjim pritožbenim razlogom pritožniki očitajo Splošnemu sodišču, da je zavrnilo četrti tožbeni razlog, po katerem naj bi Komisija nepravilno uporabila Smernice o načinu določanja glob iz leta 1998, in kršilo načeli sorazmernosti in enakega obravnavanja s tem, ko je naložilo najvišji odstotek povečanja izhodiščnega zneska globe družbe KME na račun trajanja, kljub svoji ugotovitvi, da je bil kartel v obdobju treh let v mirujočem stanju in ni imel nobene škodljive posledice. Po mnenju pritožnikov naj bi Splošno sodišče kršilo pravo EU in podalo nejasno, nelogično in pomanjkljivo obrazložitev za ohranitev zadevnega dela odločbe v veljavi.

S četrtem pritožbenim razlogom pritožniki očitajo, da je Splošno sodišče zavrnilo peti tožbeni razlog in ohranilo v veljavi zadevne dele sklepa, s čimer je Komisija – v nasprotju s Smernicami o načinu določanja glob in načeloma poštenosti in enakega obravnavanja – odvzela družbi KME ugodnost zmanjšanja globe na podlagi več olajševalnih dejavnikov. Pritožniki zlasti trdijo, da je Splošno sodišče: (1) uporabilo napačen pravni standard pri presoji, ali se družba KME kvalificira za zmanjšanje globe zaradi svojega omejenega izvajanja dogovorov, (2) nepravilno zavrnilo tožbo družbe KME za zmanjšanje globe družbi KME zaradi krize v industriji bakrenih vodovodnih cevi, in (3) ni odpravilo Komisijine nezakonite zavrnitve zmanjšanja globe zaradi sodelovanja družbe KME zunaj obvestila o prizanesljivosti glede na širše evropske dogovore, ker naj bi družba Outokumpu kot prvo podjetje predložilo Komisiji informacije o skupnem trajanju teh dogovorov.

S petim pritožbenim razlogom pritožniki očitajo Splošnemu sodišču, da je zavrnilo sedmi tožbeni razlog in podprlo zavrnitev Komisije za odobritev zmanjšanja globe družbi KME zaradi njene nezmožnosti plačila. Pritožniki zatrjujejo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri razlagi testa iz oddelka S(b) Smernic o načinu določanja glob za znižanje globe zaradi nezmožnosti plačila, ki se odobri, in pri tem, da ni odpravilo nezakonite diskriminacije, ki jo je storila Komisija proti družbi KME v primerjavi z družbo SGL Carbon v primerih posebnega grafita ter električnega in mehanskega ogljika in grafita. Splošno sodišče je podalo tudi nelogično in neustrezno obrazložitev za zavrnitev tožbe družbe KME.

S šestim pritožbenim razlogom pritožniki zatrjujejo, da je Splošno sodišče kršilo pravo EU in temeljno pravico pritožnikov do popolnega in učinkovitega sodnega nadzora s tem, da ni temeljito in natančno presodilo argumentov družbe KME in prikazalo pristranskost do Komisijine diskrecije.

Tožba, vložena 3. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-390/10)

(2010/C 274/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in L. de Schietere de Lophem, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem da ni sprejelo vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi ⁽¹⁾, oziroma ker jih v vsakem primeru ni sporočilo Komisiji, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive;

— Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos direktive 2007/36/ES, se je iztekel 3. avgusta 2009. Do dneva vložitve predmetne tožbe tožena stranka še ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za prenos direktive, oziroma jih v vsakem primeru ni sporočila Komisiji.

⁽¹⁾ UL L 184, str. 17.

Tožba, vložena 3. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-391/10)

(2010/C 274/24)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in L. de Schietere de Lophem, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija, s tem da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2007/36/ES z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi ⁽¹⁾, oziroma ker jih v vsakem primeru ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz navedene direktive;
- Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos direktive 2007/36/ES, se je iztekel 3. avgusta 2009. Do dneva vložitve te tožbe tožena stranka še ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za prenos direktive, oziroma jih v vsakem primeru ni sporočila Komisiji.

⁽¹⁾ UL L 184, str. 17.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom 4. avgusta 2010 – Dermod Patrick O'Brien proti Ministry of Justice (prej Department for Constitutional Affairs)

(Zadeva C-393/10)

(2010/C 274/25)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Dermod Patrick O'Brien

Nasprotna stranka: Ministry of Justice (Formerly the Department for Constitutional Affairs)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je nacionalno pravo tisto, ki določi, ali so sodniki kot celota „delavci, ki so sklenili pogodbo o delu ali delovno razmerje“ v smislu določbe 2(1) Okvirnega sporazuma ali ne, in ali obstaja pravilo Skupnosti, na podlagi katerega je treba to vprašanje rešiti?
2. Če so sodniki kot celota delavci, ki so sklenili pogodbo o delu ali delovno razmerje v smislu določbe 2(1) Okvirnega sporazuma: ali lahko nacionalna zakonodaja diskriminira (a) med sodniki s polnim delovnim časom in sodniki s krajšim delovnim časom ali (b) med različnimi vrstami sodnikov s krajšim delovnim časom pri zagotavljanju pokojnin?

Tožba, vložena 4. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-394/10)

(2010/C 274/26)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Troosters in J. Sénéchal, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlog tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Luksemburg, s tem da ni sprejel vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES ⁽¹⁾, oziroma ker v vsakem primeru navedenih predpisov ni sporočil Komisiji, ni izpolnil obveznosti iz člena 15 te direktive;

— Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos direktive 2006/24/ES, se je iztekel 15. septembra 2007. Do dneva vložitve predmetne tožbe tožena stranka še ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za prenos direktive, oziroma jih v vsakem primeru ni sporočila Komisiji.

(¹) UL L 105, str. 54.

Tožba, vložena 4. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-395/10)

(2010/C 274/27)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Alcover San Pedro in V. Peere, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Francija, s tem da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (¹), oziroma vsekakor s tem, da o njih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2007/2/ES se je iztekel 14. maja 2009. Tožena stranka pa ob vložitvi te tožbe še ni sprejela ukrepov,

potrebnih za prenos Direktive, oziroma vsekakor ni o njih obvestila Komisije.

(¹) UL L 108, str. 1.

Tožba, vložena 4. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-396/10)

(2010/C 274/28)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Alcover San Pedro in V. Peere, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem da ni sprejelo vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (¹) oziroma teh določb vsekakor ni sporočilo Komisiji, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive;

— Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2007/02/ES se je iztekel 14. maja 2009. Do dneva vložitve te tožbe tožeča stranka še ni sprejela ukrepov, potrebnih za prenos, oziroma jih vsekakor ni sporočila Komisiji.

(¹) UL L 108, str. 1.

Tožba, vložena 5. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-398/10)

(2010/C 274/29)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Karanasou-Apostolopoulou in A. Alcover San Pedro)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Helenska republika s tem, da ni sprejela zakonodajnih in administrativnih ukrepov za izvajanje Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2007/2/CE z dne 15. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) oziroma s tem, da o sprejemu omenjenih predpisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos Direktive 2007/2/ES v nacionalni pravni red, se je iztekel 15. maja 2009.

Pritožba, ki jo je 10. avgusta 2010 Evropska komisija vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 9. junija 2010 v zadevi T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS proti Komisiji

(Zadeva C-404/10 P)

(2010/C 274/30)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: B. Smulders, O. Beynet in P. Costa de Oliveira, zastopniki)

Drugi stranki v postopku: Éditions Odile Jacob SAS, Lagardère SCA

Predlogi

— Razveljavi naj se sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2010 v zadevi T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS proti Komisiji, ker je z njo razglašena za nično odločba Komisije z dne 7. aprila 2005, s katero je zavržen dostop do dokumentov v zvezi s postopkom nadzora nad koncentracijami št. COMP/M.2978;

— zavrne naj se ničnostna tožba, ki jo je druga stranka v pritožbenem postopku vložila pri Splošnem sodišču, in dokončno naj se odloči o vprašanjih, ki so predmet te pritožbe;

— tožeči stranki na prvi stopnji naj se naloži plačilo stroškov, ki jih je Komisija priglasila na prvi stopnji in v tej pritožbi.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v utemeljitev svoje pritožbe navaja dva pritožbena razloga.

S prvim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče storilo napako pri razlagi Uredbe (ES) št. 1049/2001⁽¹⁾, ker pri razlagi izjem od pravice do dostopa do dokumentov ni upoštevalo določb Uredbe Sveta št. 4064/89⁽²⁾ o koncentracijah podjetij. Splošna pravila o pravicah do dostopa naj bi namreč upoštevala posebnosti postopkov v zvezi s konkurenco in jamstva zaupnosti, ki se priznajo podjetjem, ki jih koncentracija zadeva.

Komisija z drugim pritožbenim razlogom, ki ima pet delov, trdi, da je Splošno sodišče napačno razlagalo člen 4(2) navedene Uredbe 1049/2001 v delu, v katerem je razsodilo, da mora pritožnica opraviti konkreten in posamičen preizkus vsakega dokumenta iz prošnje za dostop, tudi v primerih, zajetih z izjemo (prvi del). Komisija nasprotuje tudi dejstvu, da je Splošno sodišče strogo razlagalo izjemo v zvezi z varstvom namena inšpekcij, preiskav in revizij, in sicer da je mogoče to izjemo uporabiti le potem, ko Komisija sprejme sklep o koncu upravnega postopka nadzora (drugi del). Pritožnica tudi trdi, da je Splošno sodišče očitno napačno uporabilo pravo, ker je zahtevalo, prvič, da Komisija opravi konkreten in posamičen preizkus

dokumentov z opisom vsebine vsakega, in drugič, ker je zahtevalo posvetovanje s tretjimi osebami, čeprav naj bi se očitno uporabila izjema v zvezi z varstvom poslovnih interesov (tretji del). Komisija tudi trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je razveljavilo svojo odločbo o zavrnitvi dostopa do notranjih dokumentov, čeprav naj bi ti dokumenti spadali na področje uporabe izjeme „postopek odločanja“ iz člena 4(3), drugi pododstavek, (četrti del). Nazadnje se pritožnica sklicuje na napačno razlago člena 4(6) navedene uredbe (peti del).

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 395, str. 1).

za vsaditev, Direktive Sveta 93/42/EGS o medicinskih pripomočkih in Direktive 98/8/ES o dajanju biocidnih pripravkov v promet);

— Republiki Estoniji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive v notranji pravni red se je iztekel 21. decembra 2008.

⁽¹⁾ UL L 247, str. 21.

Tožba, vložena 16. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-407/10)

(2010/C 274/31)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Sipos in E. Randvere)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predloga tožeče stranke

Komisija Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Republika Estonija ni sporočila predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2007/47/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 (o spremembah Direktive Sveta 90/385/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o aktivnih medicinskih pripomočkih

Tožba, vložena 16. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-408/10)

(2010/C 274/32)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Sipos in E. Randvere)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predloga tožeče stranke

Komisija Sodišču predlaga, naj

— ugotovi, da Republika Estonija ni sporočila predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2008/13/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o razveljavitvi Direktive Sveta 84/539/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o elektromedicinski opreми, ki se uporablja v veterinarstvu;

— Republiki Estoniji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive v notranji pravni red se je iztekel 31. decembra 2008.

(¹) UL L 76, str. 41.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 16. avgusta 2010 – Hauptzollamt Hamburg-Hafen proti Afasia Knits Deutschland GmbH

(Zadeva C-409/10)

(2010/C 274/33)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Tožena stranka: Afasia Knits Deutschland GmbH

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je v skladu s členom 32 Protokola 1 v zvezi z opredelitvijo pojma „izdelkov po poreklu“ in načini upravnega sodelovanja Sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo na drugi (¹), če Evropska komisija kasnejše preverjanje dodeljenih dokazil o poreklu v izvozni državi pretežno izvaja sama, čeprav ji pri tem pomagajo tamkajšnji organi, in ali gre za rezultat preverjanja v smislu te določbe, če so tako pridobljeni rezultati preverjanja Komisije navedeni v zapisniku, ki ga je med drugim podpisal vladni predstavnik izvozne države?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali lahko v primeru, kot je postopek v glavni stvari, v katerem je izvozna država potrdila o preferencialih, izdana

v nekem obdobju, razglasila za neveljavna, ker porekla blaga na podlagi kasnejšega preverjanja ni bilo mogoče potrditi, vendar ni mogoče izključiti, da je nekatero izvoženo blago izpolnjevalo pogoje glede porekla, oseba, zavezana plačilu dajatev, s sklicevanjem na člen 220(2)(b), drugi in tretji pododstavek, Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (²) uveljavlja varstvo legitimnih pričakovanj na podlagi tega, da so v njenem primeru predložena potrdila o preferencialih morda bila pravilna in da so torej temeljila na izvoznikovem resničnem prikazu dejstev?

(¹) 2000/483/ES: Sporazum o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani, podpisan v Cotonouju dne 23. junija 2000, UL L 317, str. 3.

(²) UL L 302, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 18. avgusta 2010 – NS proti Secretary of State for the Home Department

(Zadeva C-411/10)

(2010/C 274/34)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: NS

Nasprotna stranka: Secretary of State for the Home Department

Intervenienti: 1. Amnesty International Limited and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe), 2. United Nations High Commissioner for Refugees, 3. Equality and Human Rights Commission

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali odločba, ki jo sprejme država članica na podlagi člena 3(2) Uredbe Sveta št. 343/2003 ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Uredba) o tem, ali bo obravnavala prošnjo za azil, za obravnavanje katere glede na merila, ki so določena v poglavju III Uredbe ni odgovorna, spada na področje uporabe prava EU za namen člena 6 Pogodbe o Evropski uniji in/ali člena 51 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina)?

Če je odgovor na vprašanje 1 pritrdilen:

2. Ali dolžnost države članice, da upošteva temeljne pravice EU (skupaj s pravicami, določenimi v členih 1, 4, 18, 19(2) in 47 Listine), preneha, če ta država pošlje prosilca za azil v državo članico, ki je v členu 3(1) določena kot odgovorna glede na merila iz poglavja III Uredbe (v nadaljevanju: odgovorna država), ne glede na položaj v odgovorni državi?
3. Zlasti: ali obveznost upoštevanja temeljnih pravic EU nasprotuje uporabi neizpodbojne domneve, da bo odgovorna država spoštovala (i) temeljne pravice prosilca na podlagi prava EU in/ali (ii) minimalne standarde, ki jih določajo direktive 2003/9/ES ⁽²⁾ (v nadaljevanju: Direktiva o sprejemu), 2004/83/ES ⁽³⁾ (v nadaljevanju: Direktiva o pogojih) in/ali 2005/85/ES ⁽⁴⁾ (v nadaljevanju: Direktiva o postopkih) (v nadaljevanju skupaj: direktive)?
4. Podredno, ali pravo EU nalaga državi članici – in če nalaga, v kakšnih okoliščinah – da uporabi pooblastilo na podlagi člena 3(2) Uredbe za obravnavo in prevzem odgovornosti za prošnjo, če bi prenos v odgovorno državo prosilca izpostavil tveganju kršitve njegovih temeljnih pravic, zlasti pravic, določenih v členih 1, 4, 18, 19(2) in/ali 47 Listine, in/ali tveganju, da se zanj ne bodo uporabljali minimalni standardi, določeni v direktivah?

5. Ali je obseg varstva, ki ga ima oseba, za katero se uporablja Uredba, v skladu s splošnimi načeli prava EU in zlasti pravicami, določenimi v členih 1, 18 in 47 Listine, širši kot tisti, ki ga ima oseba v skladu s členom 3 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svobod (v nadaljevanju: konvencija)?
6. Ali je v skladu s pravicami iz člena 47 Listine, da določba nacionalnega prava zahteva od sodišča, da se za odločitev, ali se oseba lahko zakonito odstrani v drugo državo članico na podlagi Uredbe, ta država članica obravnava kot država, iz katere ta oseba ne bo poslana v drugo državo ob kršitvi njenih pravic na podlagi konvencije ali njenih pravic na podlagi Konvencije o statusu beguncev iz leta 1951 ter njenega protokola iz leta 1967?
7. V delu, v katerem se ta vprašanja pojavljajo glede obveznosti Združenega kraljestva, ali upoštevanje Protokola (št. 30) o uporabi Listine na Poljskem in v Združenem kraljestvu kakorkoli vpliva na odgovore na vprašanja od 2 do 6?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države (UL L 50, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2003/9/ES z dne 27. januarja 2003 o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil (UL L 31, str. 18).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite (UL L 304, str. 12).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah (UL L 326, str. 13).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sklep Splošnega sodišča z dne 24. avgusta 2010 – Grúas Abril Asistencia proti Komisiji

(Zadeva T-386/09) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Konkurenca — Zavrženje pritožbe — Akt, zoper katerega posamezniki ne morejo vložiti tožbe — Nedopustnost)

(2010/C 274/35)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Grúas Abril Asistencia, SL (Alicante, Španija) (zastopnik: R. L. García García, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Castillo de la Torre in F. Castilla Contreras, zastopnika)

Predmet

Tožba za razveljavitev dopisa Komisije z dne 7. avgusta 2009, v katerem je bila tožeča stranka obveščena, da dejstva, zaradi katerih se je pritožila pri Komisiji, ne omogočajo ugotovitve kršitve členov 81 ES, 82 ES in 86 ES in da se torej njeni pritožbi ne ugotovi.

Izrek

1. Tožba se zavrže.

2. Grúas Abril Asistencia, SL, se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 282, 21.11.2009.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 29. julija 2010 – Brinkmann proti Nemčiji

(Zadeva T-261/10 R)

(Začasna odredba — Očitna nepristojnost)

(2010/C 274/36)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Norbert Brinkmann (Rheine, Nemčija) (zastopnik: R. Wiegiers, odvetnik)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predmet

Predlog za odlog uporabe členov 47 in 48a nemškega zveznega zakona o notariatu (Bundesnotarordnung) v zvezi s predlagateljem.

Izrek

1. Predlog za sprejetje začasne odredbe se zavrže.

2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 10. junija 2010 – PPG in SNF proti ECHA

(Zadeva T-268/10)

(2010/C 274/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Bruselj, Belgija) in SNF SAS (Andrezieux Boutheon, Francija) (zastopniki: K. Van Maldegem, R. Cana, odvetnika, in P. Sellar, solicitor)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA)

Predlogi tožečih strank

— Tožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno;

— izpodbijani akt naj se razglasi za ničnega;

— ECHA naj se naloži plačilo stroškov;

— po potrebi naj sprejmejo drugi primerni ukrepi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki predlagata razglasitev delne ničnosti odločbe Evropske agencije za kemikalije (v nadaljevanju: ECHA), s katero je bil akrilamid (ES št. 2 011 737) (številka CAS 79-06-1) opredeljen kot snov, ki v skladu s členom 59 Uredbe (ES) št. 1907/2006 ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: REACH) izpolnjuje merila, določena v členu 57 REACH.

Tožeči stranki menita, da je izpodbijani akt nezakonit, ker naj bi temeljil na znanstveno in pravno napačni presoji akrilamida, saj naj bi ta temeljila na nezadostno zanesljivih in tehničnih dokazih. Menita, da je ECHA storila očitno napako pri presoji, ker naj bi izpodbijani akt sprejela v nasprotju s členoma 2(8) in 59 REACH ter v nasprotju s svojo dolžnostjo pazljive in nepristranske proučitve dokazov.

Dalje tožeči stranki trdita, da je izpodbijani akt v nasprotju z vrsto splošnih načel prava Unije, kot sta načeli sorazmernosti in prepovedi diskriminacije, saj naj bi se z njim diskriminiral akrilamid glede na druge primerljive snovi brez kakršnekoli objektivne podlage.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL 2006 L 396, str. 1).

Pritožba, ki jo je 20. julija 2010 vložila Evropska komisija zoper sodbo, ki jo je 11. maja 2010 razglasilo Sodišče za uslužbenca v zadevi Nanopoulos proti Komisiji, F-30/08

(Zadeva T-308/10 P)

(2010/C 274/38)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: J. Currall, Efthimios Bourtzalas, odvetnika, in Eirini Antipa, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Fotios Nanopoulos (Itzig, Luksemburg)

Predlogi pritožnice:

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Razveljavi sodbo Sodišča za uslužbenca z dne 11. maja 2010 v zadevi Nanopoulos proti Komisiji, F-30/08;

— če se sodba ne razveljavi, določi pravilen znesek povrnitve škode; in

— toženi stranki naj naloži plačilo stroškov prvostopenjskega in pritožbenega postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Sodišča za uslužbenca z dne 11. maja 2010 v zadevi Nanopoulos proti Komisiji, F-30/08, s katero je bilo Komisiji naloženo plačilo toženi stranki zneska 90 000,00 EUR za povrnitev nematerialne škode in plačilo vseh stroškov postopka.

Komisija v utemeljitev svojega predloga navaja naslednje ničnostne razloge:

— kršitev členov 90 in 91 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) in načela pravne varnosti, saj je Sodišče za uslužbenca napačno uporabilo pravo s tem ko je menilo, da bi bilo treba tožbo, ki jo je vložila tožena stranka šteti za odškodninski zahtevek, ne da bi bilo treba predložiti obrazložitev;

- napačna uporaba prava in pomanjkljiva obrazložitev, saj je Sodišče za uslužbence štelo, da je bil odškodninski zahtevek vložen pravočasno, in trdilo, da je odločitev v zvezi z uvedbo disciplinskega postopka pomenila kršitev domneve nedolžnosti;
- kršitev prava Skupnosti, napačna uporaba prava in pomanjkljiva obrazložitev, saj Sodišče za uslužbence ni uporabilo pravnega merila, v skladu s katerim se zahteva „dovolj resna kršitev“, in ni pojasnilo, zakaj se je bilo v tem primeru treba oddaljiti od obstoječe sodne prakse;
- kršitev člena 24 Kadrovskih predpisov in pomanjkljiva obrazložitev, saj je Sodišče za uslužbence menilo, da mora OPI takoj pomagati toženi stranki, brez predhodne preiskave in pred iztekom štirih mesecev, določenih v navedenem členu za odgovor na zahtevo;
- Očitno napačna uporaba prava in napačna obrazložitev, saj je Sodišče za uslužbence ugotovilo, da je Komisija, prvič, odgovorna za domnevno uhajanje podatkov v medije, in, drugič, je napačno uvedlo disciplinski postopek;
- Kršitev načela sorazmernosti in napačna uporaba prava s tem ko je Sodišče za uslužbence priznalo, za nepremoženjsko škodo, ki jo je utrpela tožena stranka, odškodnino v višini 90 000,00 EUR.

Tožba, vložena 23. julija 2010 – Groupe Partouche proti Komisiji

(Zadeva T-315/10)

(2010/C 274/39)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Groupe Partouche SA (Pariz, Francija) (zastopnik: J.-J. Sebag, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

- Razveljavi naj se sklep Komisije o nenasprotovanju;
- Komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti sklepa Komisije C(2010) 3333 z dne 21. maja 2010, s katerim je za združljivo s skupnim trgom in Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru razglašena predlagana koncentracija, s katero bi družba Française des Jeux in skupina Groupe Lucien Barrière pridobili skupni nadzor nad podjetjem Newco, ki naj bi razvilo in upravljalo internetno stran za poker v Franciji.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe trdi, da bi morala Komisija preizkus zadevne koncentracije predložiti Francoski republiki glede na njen morebiten znaten vpliv na konkurenco v Franciji na zadevnem trgu.

Tožba, vložena 23. julija 2010 – HIM proti Komisiji

(Zadeva T-316/10)

(2010/C 274/40)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Health Information Management (HIM) (Bruselj, Belgija) (zastopnik: P. Zeegers, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Ta tožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno, zato naj se

— Evropski komisiji naloži plačilo zneska 11 821,35 EUR, povečanega za zamudne obresti po zakoniti obrestni meri, ki velja v Belgiji, od 16. junija 2010;

Tožena stranka: Evropska komisija

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov, vključno z izdatki, ta znesek pa je bil začasno določen na 5 000 EUR.

Predloga tožee stranke

— Razglasitev ničnosti sklepa Komisije z dne 6. maja 2010 v zadevi REC 07/07 s katerim je bilo ugotovljeno, da je v tem specifičnem primeru naknadna vknjižba uvoznih dajatev upravičena in da je oprostitev plačila teh dajatev v razmerju do enega dolžnika upravičena, v razmerju do drugega pa ne;

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo, ki temelji na arbitražni klavzuli, Splošnemu sodišču v bistvu predlaga, naj ugotovi, da za potrebe izračuna splošnih stroškov tožeče stranke, ki jih mora nositi Komisija (v okviru pogodb, sklenjenih v posebnem programu eTen), in sicer dela splošnih stroškov, ki jih je mogoče povezati s storitvami osebja, ki je delalo na projektu, podizvajalcev ni treba šteti med osebje tožeče stranke, ker naj ti podizvajalci ne bi ustvarjali nobenih splošnih stroškov za tožečo stranko. Stroški za podizvajalce naj zato ne bi smeli biti vključeni v skupni znesek stroškov za osebje, s katerim se deli skupni znesek splošnih stroškov, da bi se izračunal imenovalec, ki ga je treba uporabiti za izračun odstotnega deleža upravičenih splošnih stroškov.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe trdi, da če stroški za podizvajalce niso del upravičenih stroškov za osebje, dejstvo, da se podizvajalci pri izračunu zneska skupnih stroškov osebja, ki ga je treba uporabiti za izračun odstotnega deleža upravičenih splošnih stroškov, štejejo za osebje tožeče stranke, povzroči protislovje.

Poleg tega naj bi dejstvo, da se podizvajalci štejejo za osebje tožeče stranke, škodovalo tožeči stranki, saj naj bi ta metoda povzročila povečanje imenovalca in zato sorazmerno zmanjšanje odstotnega deleža upravičenih splošnih stroškov.

— naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka in njen carinski zastopnik naj bi carinskim organom v Antwerpnu v obdobju od 22. junija 1998 do 8. novembra 1999 predložila ponarejena španska AGRIM-dovoljenja za uvoz banan iz Ekvadorja. Posledično naj bi se neupravičeno zahtevalo uporabo tarifnega preferenciala.

Vsa domnevno ponarejena španska dovoljenja, ki so bila povod za izterjavo, je tožeča stranka pridobila od portugalskega posrednika v funkciji davčnega zastopnika, s katerim je italijanska hčerinska družba tožeče stranke že vrsto let trgovala za odkup španskih in portugalskih dovoljenj.

Belgijska uprava za carine in trošarine je pri Evropski Komisiji podala zahtevo za opustitev izterjave in/ali oprostitve naknadne izterjave dajatev. Evropska Komisija je v zvezi z uvozom v letu 1999 sprejela zavrnilni sklep, zoper katerega je tožeča stranka vložila ničnostno tožbo.

Tožba, vložena 11. avgusta 2010 – Van Parys proti Komisiji

(Zadeva T-324/10)

(2010/C 274/41)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Léon Van Parys NV (Antwerpen, Belgija) (zastopnika: P. Vlaemminck in A. Hubert, odvetnika)

V podporo svoji ničnostni tožbi zoper navedeni sklep se tožeča stranka sklicuje na šest tožbenih razlogov.

Najprej očita kršitev člena 239 Carinskega zakonika Skupnosti, Uredbe (EGS) št. 1442/93 in Uredbe (ES) št. 2362/98 ter priznanih trgovskih uzanc, kot jih je opisala WTO. Komisija naj bi kršila določbe, ki so dopuščale pridobitev uporabnih dovoljenj po metodi nakupa, kot se jo je posluževala tožeča stranka, s tem da je napačno odločila, da je tožeča stranka ravnala malomarno.

Drugič, sklicuje se na kršitev člena 239 carinskega zakonika Skupnosti in načela sorazmernosti. Komisija naj bi odločila, da ugotovljeno poneverjanje španskih dovoljenj presega običajno tveganje pri trgovanju in da ga je treba upoštevati kot posebno situacijo. Vendar tožeča stranka oporeka temu, da ni ravnala kot skrbni trgovec in da posledično niso izpolnjeni pogoji iz člena 239 carinskega zakonika Skupnosti.

Tretjič, Komisija naj bi kršila člen 239 carinskega zakonika Skupnosti, člen 211 Pogodbe ES, načelo varstva legitimnih interesov in splošnega načela *patere legem quam ipse fecisti*. Tožeči stranki naj bi naložila strožjo dolžnost skrbnosti, kot pa jo določajo predpisi in je v tem sektorju običajna, čeprav naj Komisija in španski organi ne bi izpolnili lastnih pravnih obveznosti.

Četrtič, kršen naj bi bil člen 239 carinskega zakonika Skupnosti in načelo enakega obravnavanja, s tem ko je Komisija uvoz v letu 1998 napačno drugače obravnavala kot uvoz v letu 1999.

Petič, kršen naj bi bil člen 220(2)(b) Carinskega zakonika Skupnosti. Brez nadaljnjega naj ne bi bilo mogoče ugotoviti, da so bili španski carinski organi v zmoti, v smislu člena 220(2)(b).

Šestič, kršene naj bi bile obličnostne zahteve, zlasti pa pravica do obrambe tožeče stranke.

Tožba, vložena 12. avgusta 2010 – Yoshida Metal Industry proti UUNT – Pi-Design (površina, pokrita s črnimi krogi)

(Zadeva T-331/10)

(2010/C 274/42)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Yoshida Metal Industry Co., Ltd (Niigata, Japonska) (zastopniki: S. Vereja, K. Muraro in M. Balestrieri, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Pi-Design AG, (Triengen, Švica)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 20. maja 2010 v zadevi R 1235/2008-1 naj se razveljavi;
- odločba oddelka za izbris z dne 21. julija 2008 glede prijave znamke Skupnosti št. 1371244 naj se potrdi;
- potrdi naj se veljavnost registracije znamke Skupnosti št. 1371244;
- toženi stranki in drugi stranki v postopku pred odborom za pritožbe naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka, predstavljena s površino, ki je pokrita s črnimi krogi, za proizvode iz razredov 8 in 21 – registracija znamke Skupnosti št. 1371244

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti, uveljavlja absolutne razloge za zavrnitev v skladu s členom 7 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev izpodbijane odločbe in ugotovitev, da je znamka Skupnosti nična

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(b) in 7(1)(e)(ii) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, saj je odbor za pritožbe napačno sklenil, da se ta člena uporabljata za izpodbijano znamko Skupnosti.

Tožba, vložena 17. avgusta 2010 – ATC in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-333/10)

(2010/C 274/43)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeče stranke: Animal Trading Company (ATC) BV (Loon op Zand, Nizozemska), Avicentra NV (Malle, Belgija), Borgstein birds and Zoofood Trading VOF (Wamel, Nizozemska), Bird Trading Company Van der Stappen BV (Dongen, Nizozemska), New Little Bird's srl. (Anagni, Italija), Vogelhuis Kloeg (Zevenbergen, Nizozemska), Pistone Giovanni (Westerlo, Belgija) (zastopnika: M. Osse in J. Houdijk, odvetnika)

Toženi stranki: Evropska komisija in Evropska unija, ki jo zastopa Evropska komisija

Predloga tožečih strank

- Evropski komisiji in/ali Evropski uniji naj se naloži povrnitev škode, ki so jo utrpeli tožeče stranke zaradi sprejetja Odločbe 2005/760/ES ⁽¹⁾, in/ali njenega podaljšanja z Odločbo 2005/862/ES ⁽²⁾, in/ali z Odločbo 2006/79/ES ⁽³⁾, in/ali z Odločbo 2006/405/ES ⁽⁴⁾, in/ali z Odločbo 2006/522/ES ⁽⁵⁾, in/ali z Odločbo 2007/21/ES ⁽⁶⁾, in/ali z Odločbo 2007/183/ES ⁽⁷⁾, in/ali s sprejetjem Uredbe št. 318/2007/ES ⁽⁸⁾;
- Evropski komisiji in/ali Evropski uniji naj se naloži plačilo sodnih in izvensodnih stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke zahtevajo povrnitev škode, ki so jo utrpeli, prvič, zaradi prepovedi uvoza ujetih prostoživečih ptic, ki je začela veljati 1. oktobra 2005, drugič, zaradi podaljšanja te prepovedi in, tretjič, zaradi določb, ki od 1. julija 2007 veljajo za uvoz ptic in ki dejansko še naprej prepovedujejo uvoz ujetih prostoživečih ptic.

Glede prvega dela odškodninske tožbe, ki se nanaša na sprejetje Odločbe 2005/760/ES, tožeče stranke uveljavljajo tri tožbene razloge.

Prvič, trdijo, da je Komisija pri izvrševanju svojih pristojnosti iz člena 18 Direktive 91/496 ⁽⁹⁾ imela zelo omejeno diskrecijsko pravico in da je te pristojnosti prekoračila s tem, da je prepovedala uvoz iz držav, v katerih ni bilo primerov okužbe z aviarno influenco ali konkretne nevarnosti razširjanja.

Drugič, tožeče stranke menijo, da je bila kršitev Komisije dovolj resna, tudi če je imela večjo diskrecijsko pravico. V tej zvezi trdijo, da je Komisija napačno ocenila svoje pristojnosti, kršila načeli sorazmernosti in enakega obravnavanja, kršila lastninsko pravico in svobodo opravljanja gospodarske dejavnosti ter kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj.

Dalje tožeče stranke trdijo, da so utrpeli dejansko in gotovo škodo ter da obstaja vzročna zveza med to škodo in protipravnim ravnanjem Komisije.

Tretjič, tožeče stranke navajajo, da je nastala škoda specifična in neobičajna, tako da presega meje gospodarskega tveganja, povezanega z opravljanjem dejavnosti na zadevnem področju. Razglasitev popolne prepovedi uvoza prostoživečih ptic ni bila predvidljiva in je trgovce s prostoživečimi pticami še posebej prizadela. Tožeče stranke zato predlagajo, naj se ugotovi odgovornost Komisije, tudi če je ravnala zakonito.

V drugem delu odškodninske tožbe zahtevajo tožeče stranke povrnitev škode, ki so jo utrpeli zaradi podaljšanja prepovedi uvoza prostoživečih ptic iz tretjih držav. V zvezi s tem navajajo iste razloge kot v prvem delu odškodninske tožbe.

Končno zahtevajo tožeče stranke povrnitev škode, ki so jo utrpeli zaradi Uredbe št. 318/2007, s katero je bil uvoz ptic omejen na ptice, ki so bile vzgojene v ujetništvu in ki izvirajo iz zelo majhnega števila tretjih držav. V tej zvezi navajajo na tri razloge.

Prvič, tožeče stranke trdijo, da Uredba št. 318/2007 nima zadosti opredeljene pravne podlage. Direktivi št. 91/496 in 92/65⁽¹⁾ ne vsebujeta nikakršne pravne podlage za to, da je Komisija sprejela Uredbo št. 318/2007.

Drugič, tožeče stranke uveljavljajo kršitev načel enakega obravnavanja in sorazmernosti ter kršitev svobode opravljanja gospodarske dejavnosti in lastninske pravice.

Dalje tožeče stranke navajajo, da so utrpeli dejansko in gotovo škodo ter da obstaja vzročna zveza med to škodo in protipravnim ravnanjem Komisije.

Tretjič, če bi se ugotovilo, da je Komisija ravnala zakonito, tožeče stranke predlagajo, naj se ugotovi, da je Komisija odgovorna za škodo, ki so jo utrpeli zaradi Uredbe št. 318/2007.

- ⁽⁸⁾ Uredba Komisije (ES) št. 318/2007 z dne 23. marca 2007 o pogojih zdravstvenega varstva živali pri uvozu nekaterih ptic v Skupnost in pogoji za karanteno teh ptic (UL L 84, str. 7).
- ⁽⁹⁾ Direktiva Sveta [91/496/EGS] z dne 15. julija 1991 o določitvi načel o organizaciji veterinarskih pregledov živali, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav, in o spremembi direktiv 89/662/EGS, 90/425/EGS ter 90/675/EGS (UL L 268, str. 56).
- ⁽¹⁰⁾ Direktiva Sveta 92/65/EGS z dne 13. julija 1992 o zahtevah zdravstvenega varstva živali za trgovino in za uvoz v Skupnost živali, semena, jajčnih celic in zarodkov, za katere ne veljajo zahteve zdravstvenega varstva živali, določene v posebnih pravilih Skupnosti iz Priloge A(l) k Direktivi 90/425/EGS (UL L 268, str. 54).

Tožba, vložena 10. avgusta 2010 – Abercrombie & Fitch Europe proti UUNT – Gilli (GILLY HICKS)

(Zadeva T-336/10)

(2010/C 274/44)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Abercrombie & Fitch Europe SA (Mendrisio, Švica) (zastopniki: S. Malynicz, barrister, D. Stone in L. Ritchie, solicitors)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Gilli Srl (Milano, Italija)

Predloga tožeče stranke

— Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 20. maja 2010 v zadevi R 832/2008-1 naj se razveljavi;

— toženi stranki in drugi stranki pred odborom za pritožbe naj se naloži plačilo stroškov postopka.

- ⁽¹⁾ Odločba Komisije [2005/760/ES] z dne 27. oktobra 2005 o nekaterih zaščitnih ukrepih pri uvozu ptic v ujetništvu v zvezi z visoko patogeno aviarno influenco v nekaterih tretjih državah (UL L 285, str. 60).
- ⁽²⁾ Odločba Komisije [2005/862/ES] z dne 30. novembra 2005 o spremembi odločb 2005/759/ES in 2005/760/ES v zvezi z ukrepi proti širjenju aviarnih influenc pri pticah razen perutnini (UL L 317, str. 19).
- ⁽³⁾ Odločba Komisije [2006/79/ES] z dne 31. januarja 2006 o spremembi odločb 2005/759/ES in 2005/760/ES glede podaljšanja njunega obdobja uporabe (UL L 36, str. 48).
- ⁽⁴⁾ Odločba Komisije [2006/405/ES] z dne 7. junija 2006 o spremembi odločb 2005/710/ES, 2005/734/ES, 2005/758/ES, 2005/759/ES, 2005/760/ES, 2006/247/ES in 2006/265/ES glede nekaterih zaščitnih ukrepov v zvezi z visoko patogeno aviarno influenco (UL L 158, str. 14).
- ⁽⁵⁾ Odločba Komisije [2006/522/ES] z dne 25. julija 2006 o spremembi odločb 2005/759/ES in 2005/760/ES glede nekaterih zaščitnih ukrepov v zvezi z visoko patogeno aviarno influenco in premiki nekaterih živih ptic v Skupnost (UL L 205, str. 28).
- ⁽⁶⁾ Odločba Komisije [2007/21/ES] z dne 22. decembra 2006 o spremembi Odločbe 2005/760/ES glede nekaterih zaščitnih ukrepov v zvezi z visoko patogeno aviarno influenco in uvozom ptic, razen perutnine, v Skupnost (UL 2007 L 7, str. 44).
- ⁽⁷⁾ Odločba Komisije [2007/183/ES] z dne 23. marca 2007 o spremembi Odločbe 2005/760/ES o nekaterih zaščitnih ukrepih pri uvozu ptic v ujetništvu v zvezi z visoko patogeno aviarno influenco v nekaterih tretjih državah (UL L 84, str. 44).

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „GILLY HICKS“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 14, 25 in 35 – prijava znamke Skupnosti št. 5194543

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: registrirana figurativna znamka Skupnosti „GILLI“ (št. 3566007) za proizvode iz razredov 3, 9, 14 in 25

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: delna razveljavitev izpodbijane odločbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker odbor za pritožbe ni izvedel pravilne vidne, slišne ali konceptualne primerjave znamk in se je torej motil glede verjetnosti zmede.

Sklep Splošnega sodišča z dne 24. avgusta 2010 – Pineapple Trademarks proti UUNT – Dalmau Salmons (KUSTOM)

(Zadeva T-272/09) ⁽¹⁾

(2010/C 274/45)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik drugega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 220, 12.9.2009.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (občna seja) z dne 1. julija 2010 – Mandt proti Parlamentu

(Zadeva F-45/07) ⁽¹⁾.

(Javni uslužbenci — Uradniki — Družinska pokojnina — Člen 79 Kadrovskih predpisov — Člen 18 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom — Preživeli zakonec — Priznanje statusa preživelega zakonca dvema osebama — Znižanje za 50 % — Legitimno pričakovanje — Zahteva po ujemanju)

(2010/C 274/46)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Wolfgang Mandt (Kreuztal, Nemčija) (zastopnik: B. Kolb, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopniki: sprva K. Zejdová, J. F. de Wachter in U. Rösslein, zastopniki, nato J. F. de Wachter, K. Zejdová in S. Seyr, zastopniki)

Intervenient v podporo tožene stranke: Kurt-Wolfgang Braun Neumann, ki je umrl 9. oktobra 2009, katerega edina dedinja je Shirley Meyer (Bedburg-Hau, Nemčija) (zastopnik: P. Ames, odvetnik)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe Evropskega parlamenta z dne 8.2.2007, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke proti znižanju družinske pokojnine za 50 % – Zahtevek za izplačilo celotnega zneska

Izrek

1. O zahtevku W. Mandta, naj mu Parlament izplača polno družinsko pokojnino, ni treba odločiti v delu, ki se nanaša na obdobje po 31. oktobru 2009.

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. Stranke in intervenient nosijo vsak svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 183, 4.8.2007, str. 43

Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 7. julija 2010 – Tomas proti Evropskemu parlamentu

(Zadeve F-116/07, F-13/08 in F-31/08) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Začasni uslužbenci — Člen 2(c) PZDU — Odpoved delovnega razmerja — Zaupno razmerje — Predhodno posvetovanje z odborom uslužbencev Evropskega parlamenta — Odsotnost)

(2010/C 274/47)

Jezik postopka: litovščina

Stranki

Tožeča stranka: Stanislovas Tomas (Vilna, Litva) (zastopnik: M. Michalauskas)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: A. Lukošiušė in K. Zejdová, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe OPI, s katero je ta odpustil tožečo stranko, in zahtevek za povrnitev nastale nepremoženjske in premoženjske škode.

Izrek

1. Tožbi v zadevah F-116/07 in F-13/08 se zavrne.

2. Evropski parlament mora S. Tomasu plačati znesek 1 000 EUR kot nadomestilo za nastalo nepremoženjsko škodo.

3. V preostalem se tožba F-31/08 zavrne.

2. P. Fuller-Tomlinson se naloži plačilo celotnih stroškov.

4. Vsaka stranka nosi svoje stroške v zvezi z zadevami F-116/07, F-13/08 in F-31/08.

(¹) UL C 44, 21.2.2009, str. 76.

(¹) UL C 64, 8.3.2008, str. 65; UL C 142, 7.6.2008, str. 39; UL C 158, 21.6.2008, str. 26.

Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 1. julija 2010 – Fuller-Tomlinson proti Parlamentu

(Zadeva F-97/08) (¹)

(Javni uslužbenci — Nekdanji začasni uslužbenec — Poklicna bolezen — Poseg v telesno in duševno celovitost — Trajanje postopka za priznanje poklicnega izvora bolezni)

(2010/C 274/48)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Paulette Fuller-Tomlinson (Bruselj, Belgija) (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: K. Zejdová in S. Seyr, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bila stopnja trajne delne invalidnosti tožeče stranke zaradi poklicne bolezni določena na 20 %, in podredno, toženi stranki naj se naloži plačilo zneska za povrnitev nepremoženjske škode, ki je nastala tožeči stranki.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 1. julija 2010 – Časta proti Komisiji

(Zadeva F-40/09) (¹)

(Javni uslužbenci — Javni natečaj — Nepripustitev k ustnemu preizkusu — Zahteva za ponovno presojo — Obveznost obrazložitve — Zahtevane poklicne izkušnje — Prepozna predložitev potrdila — Načelo enakega obravnavanja — Tožba za razglasitev ničnosti — Odškodninska tožba)

(2010/C 274/49)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Radek Časta (Bruselj, Belgija) (zastopnik: L. Tahotná, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Eggers in M. L. Jelínek, zastopnika)

Predmet

Na eni strani tožba za razglasitev ničnosti odločbe EPSO, da se tožeča stranka ne pripusti k ustnem izpitu javnega natečaja EPSO/AD/107/07-LAW zaradi neupoštevanja pogoja o triletnih izkušnjah na visokem vodstvenem položaju; na drugi strani predlog, naj se toženi stranki naloži plačilo odškodnine tožeči stranki zaradi nastale premoženjske in nepremoženjske škode.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. M. Časta nosi vse stroške postopka.

(¹) UL C 153, 4.7.2009, str. 51.

Sodba Sodišča za uslužbenca (tretji senat) z dne 4. maja 2010 – Fries Guggenheim proti Cedefop

(Zadeva F-47/09) (¹)

(Javni uslužbenci — Začasni uslužbenec — Nepodaljšanje pogodbe — Člen 11a Kadrovskih predpisov — Člen 1, šesti odstavek, Priloge II h Kadrovskim predpisom — Funkcija zastopanja delavcev — Dolžnost nepristranskosti in neodvisnosti)

(2010/C 274/50)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Éric Mathias Fries Guggenheim (Strasbourg, Francija) (zastopnik: M.-A. Lucas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski center za razvoj poklicnega usposabljanja (zastopnika: M. Fuchs, zastopnik, skupaj z B. Wägenbaurjem, odvetnik)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe CEDEFOP, da se ne podaljša pogodba tožeče stranke za začasnega uslužbenca, in naložitev toženi stranki, naj tožeči stranki plača odškodnino za nastalo nepremoženjsko škodo, ker ji ni omogočila vrnitve na delo.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. E. M. Friesu Guggenheimu se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 153, 4.7.2009, str. 52.

Tožba, vložena 3. avgusta 2010 – Mantzouratos proti Parlamentu

(Zadeva F-64/10)

(2010/C 274/51)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Andreas Mantzouratos (Bruselj, Belgija) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, odvetniki)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe Evropskega parlamenta o nenapredovanju tožeče stranke v naziv AD 13 v napredovalnem obdobju 2009 in odločb o napredovanju uradnikov, ki imajo manj točk za delovno uspešnost kot tožeča stranka, v ta naziv.

Predloga tožeče stranke

— Odločba Evropskega parlamenta o nenapredovanju tožeče stranke v naziv AD 13 v napredovalnem obdobju 2009 in odločbe o napredovanju uradnikov z manjšo delovno uspešnostjo (točke za delovno uspešnost) od nje v ta naziv naj se razglasijo za nične;

— Evropskemu parlamentu naj se naloži plačilo stroškov.

2010/C 274/44	Zadeva T-336/10: Tožba, vložena 10. avgusta 2010 – Abercrombie & Fitch Europe proti UUNT – Gilly (GILLY HICKS)	29
2010/C 274/45	Zadeva T-272/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 24. avgusta 2010 – Pineapple Trademarks proti UUNT – Dalmau Salmons (KUSTOM)	30

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2010/C 274/46	Zadeva F-45/07: Sodba Sodišča za uslužbence (občna seja) z dne 1. julija 2010 – Mandt proti Parlamentu (Javni uslužbenci — Uradniki — Družinska pokojnina — Člen 79 Kadrovskih predpisov — Člen 18 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom — Preživeli zakonec — Priznanje statusa preživelega zakonca dvema osebama — Znižanje za 50 % — Legitimno pričakovanje — Zahteva po ujemanju)	31
2010/C 274/47	Zadeve F-116/07, F-13/08 in F-31/08: Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 7. julija 2010 – Tomas proti Evropskemu parlamentu (Javni uslužbenci — Začasni uslužbenci — Člen 2(c) PZDU — Odpoved delovnega razmerja — Zaupno razmerje — Predhodno posvetovanje z odborom uslužbencev Evropskega parlamenta — Odsotnost)	31
2010/C 274/48	Zadeva F-97/08: Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 1. julija 2010 – Füller-Tomlinson proti Parlamentu (Javni uslužbenci — Nekdanji začasni uslužbenec — Poklicna bolezen — Poseg v telesno in duševno celovitost — Trajanje postopka za priznanje poklicnega izvora bolezni)	32
2010/C 274/49	Zadeva F-40/09: Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 1. julija 2010 – Časta proti Komisiji (Javni uslužbenci — Javni natečaj — Nepripustitev k ustnemu preizkusu — Zahteva za ponovno presojo — Obveznost obrazložitve — Zahtevane poklicne izkušnje — Prepozna predložitev potrdila — Načelo enakega obravnavanja — Tožba za razglasitev ničnosti — Odškodninska tožba)	32
2010/C 274/50	Zadeva F-47/09: Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 4. maja 2010 – Fries Guggenheim proti Cedefop (Javni uslužbenci — Začasni uslužbenec — Nepodaljšanje pogodbe — Člen 11a Kadrovskih predpisov — Člen 1, šesti odstavek, Priloge II h Kadrovskim predpisom — Funkcija zastopanja delavcev — Dolžnost nepristranskosti in neodvisnosti)	33
2010/C 274/51	Zadeva F-64/10: Tožba, vložena 3. avgusta 2010 – Mantzouratos proti Parlamentu	33

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL